

Да си съдереш гъзът, пак нѣма кой да те чува.

Да си земѣ свѣтилата.

Да си откъснеш главата.

Да си откинеш главата. Соф.

Да си съдереш кърпата, пак нѣма да бѫде. — У Турският живот когато жена си съдере кърпата, бѣлѣг е че не ще мѣжа си. Прѣди да се утвѣрдят правата на владиците, кадиите и християната се расправяли по Турский обичай.

Да си умрѣл, да та жалїж; жив си бил, не ми си мил.

Да си хванѫ главата (дѣрмитѣ), че да идѫ кѫдѣто ми видят очитѣ.

Да си челѣк, че на глава да та носи челѣк.

Да си цукнѫ, па ако щѫ и пукнѫ.

Да си ъл по-малко, че да си купиш.

Да си ябълка, в' пазва да та турїж.

Даскал драскал. — Незначителен запис.

Даскал праскал. — Който пращи, т. е. говори много и без значение.

Даскале, глава ти спраскале.

Даскал бозма-сѫ.

Даскал парче-си.

Даскал и половина.

Да слѣзеш в' дѣн земя. — Клетва.

Да смилиш зли-я, да изгубиш добри-я.

Да сми синца господари, ами кой ще ни храни.

Да сми наедно, — тѣсно; да сми по-башка, — тѣжно.

Да спи зло под камък. — Дума се обикновенно за Турчин, да умрѣ и да лежи под камък.

Да спим и да орем.

Да стисне камъкът, ще пусне вода. — На Здрав и силен мѣж.

Да стане аз каквото искам, че нека дума кой каквото иска (или свѣтът каквото ще).

Да счупим на дявола кракът. — Да не направим нѣщо по волята му.